

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.II.37.521/2015/7.szám

A Kúria a Sz Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Budapest Főváros Kormányhivatal mint a Budapest Főváros Kormányhivatal Földhivatala jogutóda alperes ellen ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. március 9. napján kelt 27.K.30.818/2014/15. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 16. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.30.818/2014/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A szám alatti társasház 2013. május 30. napján tartott közgyűlésén 85,87% tulajdoni hányadban jelen levő tulajdonosok 80%-a döntött a közös tulajdonban álló, V. emeleti házfelügyelői lakás elidegenítéséről és ezzel összefüggésben az alapító okirat módosításáról. A közgyűlési határozattal a szerződés aláírására felruházott két személy írta alá az adásvételi szerződést a társasház közössége nevében. Az alapító okirat módosítását a közgyűlésen jelen levő, az azt megszavazó tulajdonostársak írták alá.

A felperes és a társasház 2013. június 25. napján kérte a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban:

Thtv.) 10.§ (2) bekezdése - és nem az ítéletben hivatkozott (3) bekezdése - alapján az alapító okirat módosításának átvezetését és a felperesi vevő tulajdonjogának bejegyzését.

A Budapesti 2. számú Földhivatal a 2013. július 4. napján meghozott 83035/1/2013. számú határozatával - amelyet az alperesi jogelőd a 2013. szeptember 19. napján kelt 31154/2/2013. számú határozattal helybenhagyott - a kérelmet elutasította. Az elutasítás indokaként egyrészt hivatkozott arra, hogy az alapító okirat módosítását a módosuló okirattal egységes szerkezetbe kell foglalni, mert új társasházi különlap jön létre, a különlapok felsorolása az alapító okirat kötelező tartalmi elemeinek módosulását idézi elő, a valós állapotot tükröző ingatlan-nyilvántartás csak az egységes szerkezetbe foglalt alapító okirattal érhető el. Az alapító okirat módosítására vonatkoznak az alapító okiratra előírt rendelkezések, ezért az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) végrehajtására kiadott 109/1999. (XII.29.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 73.§ (2) bekezdés b) pontja szerint a módosító okiratnak tartalmaznia kell a tulajdonostársak (vagy meghatalmazottjuk) aláírását, az Inytv. 15.§ (1) bekezdés szerinti adatokat. Az alapító okirat módosításához elegendő a tulajdonostársak 4/5-nek aláírása, de az okiratnak valamennyi tulajdonostárs adatát tartalmaznia kell, amelynek az alapító okirat módosítás nem felel meg. Az alapító okirat módosítás - a hatóság szerint - nem tartalmazza az egyes önálló ingatlanok helyrajzi számát az Inytv. 32.§ (1) bekezdés c) pontja és a Thtv. 9.§-a értelmében. Ezek a hiányosságok az Inytv. 39.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti elutasítási okok.

Az adásvételi szerződés kapcsán a hatóság hiányolta, hogy abban valamennyi ingatlantulajdonos nem szerepelt szerződő félként, a szerződés a tulajdonosok adatait nem tüntette fel, csak a fellebbezéshez benyújtott újabb szerződés tartalmazta az összes szerződő felet és az adataikat, ezért az Inytv. 39.§ (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti elutasítási ok fennállt.

Kifejtette, hogy a közös képviselőnek arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a közgyűlési határozatot támadó per megindítására nem került sor, a hatóság nem vizsgálhatja (sem annak az érvényességét, sem a szabályosságát érintően), a nyilatkozat a hatóságot köti, ezért a nyilatkozat idő előttiiségével kapcsolatos elsőfokú hatósági érvelést mellőzte.

A hatóság további hiányosságként állapította meg, hogy az alaprajzon nincs feltüntetve a település neve, a tervező szakképesítése, értesítési címe, tervezői nyilvántartási száma, eredeti aláírása az Inytv. 21.§ (4) bekezdése, a 104/2006. (IV.28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 9.§ (9) bekezdése szerint. Az eredeti aláírás hiánya az Inytv. 39.§ (3) bekezdés d) pontja szerinti elutasítási ok. Rámutatott, hogy az állami ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázis része az alaprajz, ezért az adatbázis tartalmát érintő változás átvezetéséhez változási vázrajz

is szükséges a 25/2013.(IV.16.) VM rendelet (a továbbiakban: VMr.) 4.§ (3) bekezdés d) pontja, az Inytv. 12.§ b) pontja, 18.§ (1) bekezdése és 28.§ (1) bekezdése értelmében. A változási vázrajz hiánya az Inytv. 39.§ (3) bekezdés h) pontja szerint elutasítási ok.

Az értékesített és így önálló ingatlanná vált lakásra nem került benyújtásra építésügyi hatóság által kiadott hatósági bizonyítvány, enélkül új tulajdoni különlap megnyitására a Vhr. 65.§ (3a)-(3b) bekezdései, az épített környezet védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 34.§ (5) bekezdés b) pontja alapján nem kerülhet sor. A közgyűlési jegyzőkönyvhöz a szavazáshoz adott meghatalmazások csak másolatban és nem a Vhr. 126/B.§-a szerinti előírásnak megfelelően, eredetben kerültek benyújtásra. E két utóbbi hiányosság pótolható hiányosság, de az egyéb nem pótolható hiányosságokra tekintettel a kérelem elutasításáról kellett döntení.

A határozat felülvizsgálatát kérő felperes keresetében a kérelem elutasításának indokait vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Álláspontja szerint az alapító okirat módosítására jogszabály kellően részletes szabályokat nem ír elő, eltérő rendelkezés hiányában az alapító okiratra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni a módosítás kapcsán is. A Thtv. 9.§-a és a Vhr. 73.§ (2) bekezdése rendelkezéseire figyelemmel az új különlap megnyitása az alapító okirat részét képező, a különlapok felsorolását érintő rész módosítását igényli, ezért az aktuális helyzetet tükröző ingatlan-nyilvántartás a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt alapító okirattal érhető el.

Az alapító okirat módosítása kapcsán a hatóság helytállóan állapította meg annak hiányosságait, a helyrajzi számoknak, a közös tulajdonban levő épületrészek és helyiségek felsorolásának, a külön tulajdonban levő lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek meghatározásának, az alaprajz szerinti arab számozásnak és az alapterület feltüntetésének, a tulajdonosok adatainak hiányát és helytállóan döntött az Inytv. 39.§ (3) bekezdés a) és b) szerint az elutasításról.

Az alaprajz és a változási vázrajz vonatkozásában megállapított hiányosságokat a bíróság is jogszerűnek tartotta, álláspontja szerint a határozatban e körben felhívott jogszabályi rendelkezéseket a Vhr. 65.§ (6) bekezdése nem írja felül.

A hatósági bizonyítvány szükségessége kapcsán a bíróság kifejtette, hogy a Vhr. 65.§ (3a)-(3b) bekezdései nem alkalmazhatók, mert bejelentésköteles épületváltozás vagy rendeltetésmód változás nem következett be. Azonban az Étv. 34.§ (5) bekezdés b) pontja alapján a hatóság jogszerűen követelte meg a hatósági bizonyítvány becsatolását, mert az ingatlan adataiban bekövetkezett változásnak minősül, ha közös tulajdonú lakásból önálló ingatlan kerül

kialakításra. Állította, hogy a meghatalmazások eredetben való benyújtásának szükségességét az alperes a Vhr. 126/B.§-a alapján helytállóan követelte meg, mert ez a követelmény valamennyi okiratra irányadó.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezésével elsődlegesen a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára törengő utasítását. Álláspontja szerint a bíróság tévesen hivatkozott a Thtv. 9.§-ára, a Vhr. 73.§ (2) bekezdésére az alapító okirat módosítása kapcsán, mert ezek a rendelkezések a társasház alapítására vonatkozó rendelkezéseket tartalmazzak. A Thtv. 10.§-a külön foglalkozik az alapító okirat módosításával, ahogy a Vhr. 73.§ (6) bekezdése és az Inyvtv. 17.§ (1) bekezdés v) pontja, a Vhr. 4.§ (2) bekezdés 20. pontja is. A módosításra nem vonatkozhatnak kifejezett jogszabályi rendelkezés hiányában az alapító okiratra vonatkozó szabályok, előírások. A közgyűlés határozata a bejegyzésre alkalmas okirat a Thtv. 10.§ (2) bekezdése szerint. A közgyűlési határozatnak megfelelő alapító okirat módosítás a jelen esetben az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre alkalmas okirat. Állította, hogy nem kell egységes szerkezetbe foglalni az alapító okiratot, mert a módosítás minden adatot részletesen tartalmaz, ami elegendő a bejegyzéshez. Az egységes szerkezetbe foglalást egyik jogszabály sem követeli meg.

A bíróság az alapító okirat módosítás hiányosságait iratellenesen és jogsértően állapította meg, amikor hiányként sorolta fel a helyrajzi számoknak, a közös tulajdonban levő épületrészek és helyiségek felsorolásának, a külön tulajdonban levő lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek meghatározásának, az alaprajz szerinti arab számozásnak és az alapterület feltüntetésének hiányát. Mindezeket az adatokat a módosítás tartalmazza. A tulajdonosok adatait a jelenléti ív és a szerződés tartalmazza, ezért azt az alapító okirat módosításnak ismételtelen nem kell feltüntetnie. Mindezért az Inyvtv. 39.§ (3) bekezdés a) és b) pontja nem alkalmazható. Előadta a felperes, hogy az alaprajz a társasház 1991. évi megalakulásakor benyújtásra került, akkor azt a tervező aláírta. Jogsértő egy későbbi hatályba lépett jogszabályi rendelkezést [a R. 9.§ (9) bekezdését] utóbb számon kérni a társasházon, ezért nem követelhető meg újból az alaprajzon eredeti tervezői aláírás. A perbeli közös tulajdonú lakás a bejegyzéssel válik egyéb önálló ingatlanná, addig csak bejegyzésre váró közös tulajdon, (földrészlet az Inyvtv. 11.§ (4) bekezdés b) pontja szerint), ezért ez okból sem indokolt változási vázrajz megkövetelése. A VMr. 4.§ (3) bekezdés d) pontja az egyéb önálló ingatlanok Inyvtv.-ben előírt alaprajzát tekinti változási vázrajznak. Az Inyvtv. 28.§ (1) bekezdése nem rendelkezik arról, hogy mi tekinthető egyéb önálló ingatlannak. A bíróság által idézett jogszabályok (a VMr. 4.§ (3) bekezdés d) pontja, 37.§ (1)

bekezdése, 38.§ (2) bekezdése [nem pedig a 37.§ (2) bekezdése] nem egy korábban bejegyzett társasház közös tulajdona elidegenítésekor szükséges alaprajzra vonatkoznak. Az alaprajzról nem ezek, hanem a Vhr. 65.§ (6) bekezdése és a 73.§ (6) bekezdései rendelkeznek. Ezeknek megfelelő másolati alaprajzot benyújtották, amely a VMr. 4.§ (3) bekezdés a-c) pontjai alapján változási vázrajznak tekinthető. Mindezek alapján az Inytv. 39.§ (3) bekezdés h) pontja szerinti elutasítási ok nem állt fenn. Hangsúlyozta, hogy a perbeli lakásingatlan korábban is lakás volt, alaprajza, állapota, rendeltetése nem változott. Álláspontja szerint nem kell újból alaprajzot készíteni.

Állította továbbá, hogy a bíróság a hatósági bizonyítvány szükségességét az Étv. 34.§ (5) bekezdés b) pontjára hivatkozással tévesen állapította meg egy változatlan állapotú lakásingatlan kapcsán, ugyanis nem következett be az ingatlan építészeti adataiban változás. A tulajdonjog és a helyrajzi szám változás nem építészeti adata egy ingatlannak, így az ezekben bekövetkezett változás nem ad alapot a hatósági bizonyítvány megkövetelésére, ugyanis egy már nyilvántartott ingatlanról, méghozzá lakásként nyilvántartott ingatlanról van szó.

A meghatalmazások kapcsán a felperes arra hivatkozott, hogy a Vhr. 126/B.§-a nem alkalmazható, ugyanis az ott említett, az ingatlan-nyilvántartási eljáráshoz szükséges okiratok, adatok, igazolások és nyilatkozatok egyike közé sem sorolható a meghatalmazás. A bejegyzés alapja a közgyűlés határozata és az adásvételi szerződés. A közgyűlés határozatát magában foglaló jegyzőkönyvnek nem része a meghatalmazás, de a bejegyzési kérelem mellékletét sem képezi. A közgyűlési jegyzőkönyv érvényességét a földhivatal nem kérdőjelezheti meg, nem vizsgálhatja. A meghatalmazásokat be sem kellett volna nyújtani.

Sérelmezte, hogy az alperesi jogelőd megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (1)-(3) bekezdéseit, 2.§ (3) bekezdését, 4.§ (1) bekezdését, ezeket a jogsértéseket a bíróság sem észlelte.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

Az alperes személyében a per során jogutódlás következett be, amelyet a Kúria a Kfv.2. sorszámú végzésével megállapított.

A felülvizsgálati kérelem a hatósági bizonyítványt és az alapító okirat módosítást érintően alapos, egyebekben az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogsértések körében vizsgálta felül.

Nem jelölhető meg a felülvizsgálati kérelemben olyan jogszabálysértés, amelyre a fél korábban nem hivatkozott, ezért arra a jogerős ítélet döntést sem tartalmazhatott. Mindezek okán a Kúria a felperesnek az először a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Ket. 1.§ (1)-(3) bekezdéseinek, 2.§ (3) bekezdésének, 4.§ (1) bekezdésének megsértését nem vizsgálta.

Az alapító okirat módosítása kapcsán a felperes alappal hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy az nem tartalmazza a helyrajzi számokat, a közös tulajdonban levő épületrészek és helyiségek felsorolását, a külön tulajdonban levő lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek meghatározását, az alaprajz szerinti arab számozást és az alapterület feltüntetését, a tulajdonosok adatait, ezeket a hiányokat az alperesi jogelőd jogszerűen állapította meg.

Az alperesi jogelőd az alapító okirat módosítása kapcsán csak a helyrajzi számoknak és a tulajdonosok adatainak hiányát állapította meg, egyéb hiányosságot nem. A módosításnak csak a módosítással érintett alapító okirati részeket kell tartalmaznia. Az alapító okirat módosítása a helyrajzi számokat tartalmazza, ennek hiányát az alperes jogelődje és a bíróság is tévesen állapította meg.

Az egyes helyrajzi számokhoz kapcsolódóan tartalmazza a módosító okirat a tulajdonosok nevét, tulajdoni hányadukat. Mindezek az adatokon kívül a bejegyzés alapjául szolgáló okiratnak az Inyvtv. 32.§ (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti adatokat, azaz köztük a természetes személy és jogi személy azonosító adatait, lakcímét/székhelyét, személyi azonosítóját/cégbírósági bejegyzési számát kell tartalmaznia. A társasház alapító okiratának tartalmára a Vhr. 73.§ (2) bekezdés tartalmaz rendelkezéseket, ennek b) pontja az Inyvtv. 15.§ (1) bekezdésére utalással - a személyi azonosító kivételével -, az abban előírt adatokat követeli meg. Az Inyvtv. 15.§ (1) bekezdése az Inyvtv. 32.§ (1) bekezdés a) és b) pontjához képest további adatként követeli meg az állampolgárságot is. Az Inyvtv. 15.§ (3) bekezdése értelmében az (1) bekezdésben meghatározott személyek és szervezetek az ott felsorolt adatokat kötelesek az ingatlan-nyilvántartási ügyükben eljáró ingatlanügyi hatósággal közölni.

Amennyiben az alapító okiratnak ezek az adatok a részei, azzal az ingatlanügyi hatóság rendelkezik. Ezek az adatok a módosításnak akkor részei, ha a módosítás azokat érinti. Olyan adat nem követelhető meg, amely az ingatlan-nyilvántartásban korábban (a társasház alapításakor, az egyes tulajdonosváltozáskor) bejegyzést nyert és a módosítás azt nem érinti. Az alapító okirat módosítás nem azonos a módosított alapító okirat fogalmával, a jogszabály pedig az alapító okirat módosításáról szól, nem módosított alapító okiratról. A hatóságnak az alapító okirat módosítását annyiban kell vizsgálnia, hogy a módosítás a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő volt-e, így többek között azt, hogy a 2/3-os - és nem a 4/5-ös - döntési aránynak megfelelt-e.

Az alapító okiratnak a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalására vonatkozó előírás sem az Inyvtv.-ben, sem a Vhr.-ben, sem a Thvtv.-ben nincs. Arra a felperes helytállóan hivatkozott, hogy új társasházi különlap létrejötte nem indokolja az egységes szerkezetbe foglalás megkövetelését, az új különlap megnyitásához ez nem szükséges, ezért az alperesi jogelőd erre vonatkozó érvei nem megalapozottak, az alapító okirat módosításával szemben felhozott hiányosságok nem állnak fenn, annak elutasítására az Inyvtv. 39.§ (3) bekezdés a) pontja alapján nem volt megalapozott indok.

A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.III.37.119/2011/6. számú eseti döntésében rámutatott, hogy az alapító okirat módosítását nem kell minden tulajdonosnak aláírnia, az alapító okirat módosítása kapcsán így az Inyvtv. 39.§ (3) bekezdés b) pontja szerinti elutasítási ok fel sem merülhet.

Az alaprajzra az Inyvtv. 21.§ (4) bekezdése tartalmaz rendelkezést, amely az egyéb önálló ingatlanok alaprajzánál feltünteteti társasház esetében a közös, illetve öröklakások elhatároló vonalait, a település nevét, az ingatlan utca, házszám, emelet, ajtószám szerinti megjelölését, az önálló ingatlan sorszámát és alapterületét.

A felperes által hivatkozott Vhr. 73.§ (6) bekezdése szerint alaprajz a közös tulajdonban álló épületrészekből keletkezett új öröklakás nyilvántartásba vételéhez szükséges, a Vhr. 65.§ (6) bekezdése értelmében pedig az egyéb önálló ingatlanokat, társasházi közös tulajdonban levő épületrészeket érintő jog - de nem a tulajdonjog - bejegyzésénél az alaprajz másolatán elkészített helyszínrajzot kell mellékelni a joggal érintett terület megjelölésével.

A Kúria álláspontja szerint a közgyűlés döntése alapján elidegenített, új külön tulajdonú lakás egyéb önálló ingatlannak minősül az Inyvtv. 12.§ b) pontja alapján, az arra vonatkozó jogszabályi előírásokat a felperesnek és a társasháznak már a bejegyzés előtt teljesítenie kell, hogy arra a tulajdonjog bejegyezhető legyen. Téves ezért a felperesnek az az érvelése, hogy a létrejött külön tulajdonú lakás még csak bejegyzésre váró közös tulajdon, még nem egyéb önálló ingatlan. Az alapító okirat módosításával a házmeisteri lakás már nem közös tulajdon, hanem önálló ingatlan. Az ilyen egyéb önálló ingatlanra a VMr. 4.§ (3) bekezdés d) pontja szerint a változási vázrajz az Inyvtv. szerinti alaprajz. Erre a változási vázrajzra a VMr. 37.§ (1) bekezdése csak az adott egyéb önálló ingatlanra vonatkoztatva értelmezhető, nem kell a teljes épület szintenkénti alaprajza, csak az adott szintre vonatkozó. A térképi adatbázis tartalmát érinti az, hogy új egyéb önálló ingatlan alakult, ezért az Inyvtv. 28.§ (1) bekezdése alkalmazandó, záradékkal ellátott változási vázrajz szükséges.

Ennek hiánya az Inyvtv. 39.§ (3) bekezdés h) pontja alapján elutasítási ok volt. Az elkészített változási vázrajznak minősülő alaprajzon az R. 9.§ (9) bekezdése értelmében a tervező aláírásának és az egyéb megkívánt adatnak szerepelnie kell, ez alól a Vhr. 65.§ (6) bekezdése nem ad felmentést, mert a tulajdonjog bejegyzésre nem alkalmazható, továbbá nem alkalmazható a Vhr. 73.§ (6) bekezdése sem, mert nem közös tulajdonban álló épületrészekből keletkezett új öröklakásról van szó. Ennek hiánya az Inyvtv. 39.§ (3) bekezdés d) pontja alapján elutasítási ok.

Megalapozott volt a felperes felülvizsgálati kérelme a hatósági bizonyítványt érintően. Az Étv. 34.§ (5) bekezdés b) pontja nem alkalmazható, az ingatlan (volt házmesteri lakás) adataiban nem következett be építésügyi adatváltozás, építésügyi helyszíni szemlét igénylő változás, mert az ingatlan korábban is lakás volt, rendeltetése nem változott, az alapterülete, a helyiségeinek funkciói sem változtak.

A meghatalmazásokat érintően a Kúria nem osztotta a felperes álláspontját. Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre alkalmas okirat a Thtv. 10.§ (4) bekezdése értelmében az alapító okirat módosításáról szóló közgyűlési határozat, amelynek része - a Thtv. 39.§ (1) bekezdés b) pontja szerint - a jelenléti ív és az azon, az adott tulajdonos nevében történő aláírásához az arra feljogosító meghatalmazás is. A Vhr. 126/B.§-a értelmében a bejegyzésre alkalmas okiratot mint az ingatlan-nyilvántartási eljáráshoz szükséges okiratot eredetben kell benyújtani és ezzel együtt az annak részét képező jelenléti ívet és meghatalmazásokat is eredetben, vagy közjegyző által hitelesített másolatban kell becsatolni. A 2/3-ad arányú szavazás megtörténtének ellenőrzéséhez a hatóságnak kötelessége megvizsgálni a közgyűlés jegyzőkönyvét, a jelenléti ívet és a meghatalmazások meglétét.

Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság egyes indokolásbeli módosítások mellett, az ügy érdemében helytálló döntést hozott, amikor a keresettel érintett körben vizsgálódva az Inyvtv. 39.§ (3) bekezdés d) és h) pontja szerinti elutasítási ok fennállására tekintettel a kereset elutasításáról határozott, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A túlnyomórészt pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelynek összegét a Kúria a kifejtett munkával arányban állóan állapította meg.

A felperes 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt és az

illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése szerint meghatározott mértékű felülvizsgálati illeték megfizetésére.

Budapest, 2016. január 27.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

Dr. Márton

A kiadmány hitelével:

tisztviselő